

[Hans Lund.]

tage femøren som en form for forbrydelse, men at tage nogle kroner er faktisk gængs, er noget temmelig legalt.

Nu er det jo ikke alle mennesker, der snyder. Der er mange, der måske er tvunget til at være ærlige; de har ikke samme mulighed for at unddrage sig skattepligten som visse andre. Men der er også mennesker, der virkelig har så høj en etik, at de altid sørger for at svare enhver sit.

Af hensyn til de mennesker er vi nødt til at sørge for, at vores skatteligning foregår på en betryggende måde, så folk kommer til at svare skat efter de gældende regler, og så enhver svarer, hvad der med rimelighed pålægges ham i den givne situation.

Straffebestemmelser som sådan er vel ikke med til at forhindre skatteundragelser. Man kan gennem strengere straffebestemmelser skabe en bedre skattemoral, men jeg tror, at skal vi virkelig forbedre folks forhold til skatten, må vi gøre det ved at lave en betydelig mere effektiv ligning end den, vi har. Jeg tror, at det vil være præventivt, om man har et skattevæsen, der virkelig er i stand til at kontrollere og revidere. Jeg ønsker ikke, at halvdelen af Danmarks befolkning skal ansættes ved skattevæsenet, jeg ønsker, at skattevæsenet kommer til at beskæftige sig med det væsentlige og udelader noget af det uvæsentlige. I dag spilder man alt for megen god arbejdskraft på ret uvæsentlige ting, og i stedet for må man så lade de væsentlige fare.

Vi må fra folketingets side lave en fornuftig skattelovgivning. Vi skal gøre den så enkel som overhovedet muligt. Vi skal gøre den letforståelig. Den skal være affattet på en måde, så også almindelige mennesker kan forstå, hvad det hele drejer sig om. Det er sikkert den første betingelse for, at vi kan få lovgivningen ind i den rigtige skure.

Vi må også have vores ligningsapparat udbygget på en sådan måde, at det er i stand til at administrere lovgivningen. Men jeg tror i hvert fald, at man ved en fornuftig forenkling af skattelovgivningen vil være i stand til at få en mere effektiv ligning frem allerede med det personale, der nu er til rådighed.

Der er også en anden ting, jeg gerne vil trække frem her, nemlig at der må kunne

skabes et bedre samarbejde mellem myndighederne og revisorerne. Vi har i dag to slags revisorer: vi har de autoriserede, og nu har vi også fået de registrerede. Det er to kategorier, som hver for sig har fået blåt stempel af myndighederne, og man må kunne stille større krav til disse mennesker. Man må kunne stille krav om, at de ganske automatisk i deres regnskabsaflæggelse til skattevæsenet indsender de oplysninger, som nu engang er nødvendige, for at man kan finde frem til det rigtige resultat.

Vi kunne jo også belønne disse to kategorier af revisorer ved at give dem lidt beskyttelse. Det er jo sådan i dag, at enhver kan nedsætte sig og optræde som revisor og over for sin klient give udtryk for, at han er i stand til at varetage klientens interesser. Desværre opfylder mange af disse revisorer ikke de krav, man med rimelighed kan stille — og det er ikke blot på skattevæsenets, men også på skatteydernes vegne, jeg taler her. Man må beskytte skatteyderne imod dårlige revisorer og være i stand til at fratage mennesker, som ikke er kvalificerede nok, retten til i det hele taget at føre forhandlinger med skattemyndighederne.

I forbindelse med skærpsen af kontrolloven må det være rimeligt at spørge, om man fortsat kan tolerere, at så mange skatteydere, som tilfældet er, bliver ansat skønsmæssigt. Mange bliver jo sat i skat efter deres formuebevægelse og et skønnet privatforbrug. Når vi nu skærper kontrollovens bestemmelser med hensyn til skattesvig, kan det ikke være rimeligt at holde én kategori af skatteydere udenfor, for de, der bliver ansat skønsmæssigt, vil jo have meget lettere ved at unddrage sig kontrollovens bestemmelser end dem, der f. eks. skal opfylde regnskabspligt. Jeg mener, at vi må tage fat på denne sag og få almindelig regnskabspligt for enhver erhvervsdrivende. Det er da også sådan, at efter at man har indført moms, har det vist sig, at de skatteydere, der er blevet momspligtige, i al almindelighed har været i stand til meget let at opfylde de regnskabsmæssige krav på dette område. For mig at se skal der ikke ret meget til for at give regnskabet en karakter, så det faktisk dækker de almindelige krav, skattevæsenet kan stille.

Det er klart, at vi i udvalgsarbejdet vil tage andre spørgsmål op. Jeg er fuldstæn-